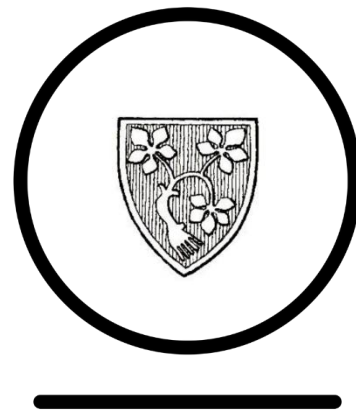

Zprávy

roudnické farnosti

69. číslo – listopad 2024

POJEDEME DO ŘÍMA?

Občas tu otázku někdo položí. Občas ji někdo myslí i poměrně málo řečnický a odkazuje se na Svatý rok 2025, pro který papež František zvolil motto „Poutníci naděje.“ Občas ji tak cvičně položím v neděli po mši v klubu a většinou zanikne v konverzaci. Už několikrát jsem nad ní mávla rukou.

Dnes se mi ale stala zvláštní věc. Ačkoli jsem o Římě s nikým dlouho nemluvila a ani na něj nemyslela, během dvou hodin mi přišly zprávy od dvou různých lidí, se kterými jsem taky dlouho nemluvila a kteří se navzájem neznají. Oba se mě ptají na cestovatelské tipy v Římě, na ubytování, na jídlo, na figle. Ale já přece vůbec nejsem odborník na Řím. A už vůbec ne turistický průvodce. Tak jo, Panebože, slyším to – a pokládám tu otázku veřejně a vážně. Pojedeme do Říma?

V uplynulých letech jsme podnikli dvě expedice s mládeží a aniž bych mohla mluvit za ostatní, zdá se mi moc krásné. Dařilo se skloubit modlitbu, poznávání míst a volný čas; hodně chodit, ale nezničit se; dát si čas na jednotlivých místech a v klidu pobýt a prožít atmosféru; čas si povídat, jít na mši, odpočívat i se vykoupat ve studeném liduprázdném moři. Tak vznikl nápad, že bychom v podobném formátu mohli vyjet znovu, ale ne jako uzavřená skupina biřmovanců, ale jako farní poutní skupina, otevřená zájemcům různých věků a situací. Prakticky by to znamenalo odhadem 4 dny na jaře (čtvrtek až neděle nebo pátek až pondělí), cestu letadlem, společné ubytování, individuálně řešené jídlo a trochu improvizovaný a trochu řízený

program s prostorem pro domluvu. Usilovné vyhýbání se davům. Ceny stlačené nejnižší, jak by bylo možné, při přijatelné úrovni noclehu a letu.

Konkrétnější představu nemáme a vyplynula by na základě počtu zájemců a jejich touh. Takže – pokud vám ta otázka rezonuje, dejte mi to prosím vědět. Pokud ne, nic se neděje. Ale beru si vás za svědky, že jsem ji po té podivné shodě náhod položila. :-)

Zuzana Horáková

KDO JE KDO

Každý čtvrtek se v klášteře setkávala skupina farníků, aby si přečetli kousek Bible. Teď ji dočetli celou. Zeptali jsme se proto Marušky Hrnčířové, jak k tomuto dobrodružství došlo, jak probíhalo a hlavně co bude dál.

Jak dlouho vám trvalo, než jste Bibli přečetli?

Ještě tu byl páter Kočí, takže asi patnáct let. Nezačali jsme hned s Bibli, nejdříve jsme pracovali s texty z nedělní liturgie. To trvalo asi tři roky.

Jak vznikl ten nápad?

Inspirovali mě evangelíci. V průběhu druhého vatikánského koncilu nás k sobě zval senior Janovský na jejich akce. Evangelíci byli méně hlídání, tak se u nich mohly konat různé přednášky. A na jedné z nich kdosi prohlásil, že katolíci nečtou Bibli. To mě nastartovalo. V Kalichu vyšly Žalmy, četla jsem je a líbilo se mi to. Pak se politická situace trochu uvolnila a vyšel v novém překladu Nový zákon, tak jsem to četla taky a občas namátkou ten Starý. V těžkých a krizových situacích v životě mi to opravdu pomáhalo, dodávalo mi to naději. Tak jsem si pak řekla, že bych tuto svou zkušenost chtěla předat dál.

Jak vypadají vaše setkání?

Začínáme modlitbou. Buď se modlíme ve vztahu k nějaké aktuální příležitosti nebo k Duchu Svatému. Pak se čte úryvek. My jsme nezačali číst Bibli od první

knihy Mojžíšovy, ale začali jsme Jeremiášem. Zdálo se mi, že se čte málo a navíc mně přišel celkem srozumitelný. Nikdo z nás k tomu nemá zvláštní vzdělání. Pak jsme pokračovali tím, co bylo před Jeremiášem, pak zase knihou za ním a vždycky tam bylo něco, co nás odkázalo k Mojžíšovým knihám. Tak jsme se po několika letech pustili do nich. Pak jsme přešli na Nový zákon, začali jsme Markem a potom jsme jednotlivá evangelia porovnávali.

Co děláte po čtení textu?

Většinou se mi podaří najít k úryvku nějaké komentáře nebo poznámky, takže pokud má někdo doplňující otázky, můžeme si k tomu něco přečíst. Pak se modlíme. Buď nás inspiruje Písmo nebo zase aktuální situace.

Bavíte se o tom přečteném textu, rozebíráte ho spolu?

Občas to probíráme ještě cestou domů do kopce.

Vzpomeneš si na nějaký úryvek, který je pro tebe důležitý?

Písmo mi pomáhalo řešit různé těžší životní situace. Vždycky jsem si například chtěla ráno přečíst nějaký verš z Nového zákona, a děti tak moc zlobily. Ani jsem nesnídala, ani jsem si nic nepřečetla. Když už jsem se k tomu později dostala, otevřela jsem Písmo a tam stálo: "Milosrdenství chci a ne obět." Tak jsem se uklidnila. A tahle věta mě provází celým životem, protože člověk toho moc nestíhá.

Máš ze společného setkávání nějaký moment, na který nejradši vzpomínáš?

Celkově jsme se v té skupince hodně sblížili. Dříve jsme se vlastně nijak zvlášť neznali. Já už jsme si říkala, že až Písmo dočteme, tak skupinka skončí, ale chtějí se setkávat dál. Jen je pro nás čím dál tím náročnější ten kopec. Většina z nás bydlí tady nahoře. Dohodli jsme se, že se budeme scházet u nás. Řešili jsme ale náplň, když už máme Písmo přečtené. Dohodli jsme se, že příště si povíme něco k synodě a pak se uvidí. Hlavně nám jde o vzájemnou blízkost. Většina z nás je doma sama, děti odrostly, vnoučata nepotřebují hlídat, ale rodiny si zvykly, že čtvrtek dopoledne máme obsazený, tak tam po nás nikdo nic nechce.

Měl by si každý člověk v životě přečíst celou Bibli?

Určitě. Ale vím, že sama bych to nedokázala, když inspirují ti druzí, je to jiné. Je skvělé, že na to máme ten stanovený čas. Když si něco plánuju sama doma, jistě mi do toho něco přijde.

Kdyby se chtěl někdo přidat, berete nové členy?

Nemám ještě vymyšlený program, tak to nerozkřikuju, ale kdyby někdo chtěl, tak beze všeho, jsme otevření. Scházíme se každý čtvrtek od půl desáté a program trvá něco přes hodinu.

Díky a velký respekt k vaší vytrvalosti! Společně číst Bibli sice můžeme v rámci Klubu neznabohů, tam ale nepostupujeme systematicky, vybíráme si jednotlivé šťavnaté příběhy. Možná příklad vaší skupiny někoho vydráždí, vezme to od Stvoření a za pár let ohlásí, že se prokousal až k teče za Zjevením.

-jh-

CO BYLO

SPO(KO)JENÁ MLÁDEŽ

Noc z pátku 8. 11. patřila mládeži. Spojila se 1) roudnická skupinka letos biřmovaných s 2) dvojnásobně velkou skupinou mládeže z Kralup a se 3) družinou skautek z Litoměřic - a naplnila dům. Chvillemi bylo těžké uvěřit, že se mnozí vidí poprvé, většina podruhé v životě.

Chci ocenit, že Anežka a Monika z naší farnosti si vzaly organizaci a moderování večera na starost. Stálo to přípravu a odvalu, které se proměnily v hladce plynoucí program. Udělali jsme si palačinky a namačkali se do ubytování. Povídali jsme si soustředěně v klubu o tom, co pro koho znamená být světlem světa, na co to naráží a kdo pro nás takovým světlem je. Zpívali jsme v kostele chvály s houslemi, kytarami a ukelele. Hráli jsme hry. Kolem půlnoci se každý sám vydal do neprůhledné tmy a mlhy na stezku po svíčkách a po biblických citátech o světle, odkud pak do tepla přinesl v paměti ten, který se ho nejvíc dotknul. Během noci a rána měl každý možnost napsat někomu ze skupiny, čím je pro něj světlem on. Atmosféra vzájemné podpory a přijetí byla vzácná.

Mám radost, že se podařilo najít způsob, jak umožnit mládeži setkávání v širším kruhu než v malé roudnické skupince. Že je to potřeba, opakovaně zaznívalo ve večerní diskusi: „spolužáci si myslí, že když jsem křesťan, sypu si na palačinky popel.“ „Učitel řekl, že křesťané věří v Trojici, tedy v čerta, anděla a Mikuláše.“ „Centra pro mládež jako Příchovice nebo Vesmír jsou nejlepší v tom, jak velké množství mladých křesťanů člověk potká, a necítí se sám.“

Kromě hlavních organizátorek díky všem, kdo u toho byli, nějak podporovali, nebo se aspoň na chvíli zastavili se s ostatními pozdravit. Má to budoucnost, máme plány.

DUŠIČKOVÁ POLÉVKA SNĚDENA

V zahradní poustevně u zvonice se nás o Dušičkách sešlo nad polévkou asi patnáct. Potěšila mě mozaika příchozích: kostelní, nekostelní, známí, neznámí – všech se přesto týká téma konce života. Vzpomínali jsme na konkrétní lidi, které jsme znali, povídali jsme si o svých dětských vztazích ke hřbitovům, vyprávěli jsme si sny, ve kterých nás zdraví zemřelí blízcí, a někoho napadlo zavolat známému 101letému pánovi, aby nás nakazil svou moudrou svěžestí. Než jsme se rozešli, zapálili jsme svíčky na pradávných horbech, které nám zůstaly na zahradě. Jsem vděčná za moment zastavení a příjemného povídání v přírodě, ale v teple. Formát společné večere v nepředvídatelné společnosti bychom rádi rozvíjeli a hýčkali. V nejbližší době o Vánocích.

-zh-

CO BUDE

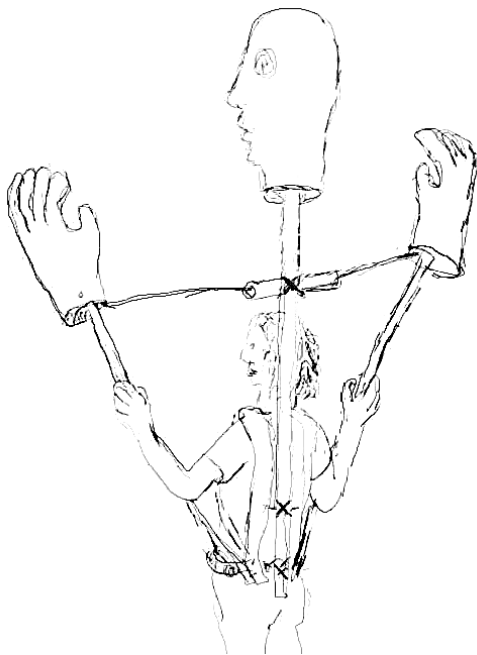
ADVENTNÍ VĚNCE

Společná tvorba adventních věnců proběhne již o víkendu před první adventní nedělí. Dílna bude v Klášterním klubu připravena v sobotu 23. 11. od 10.00 do 17.00 a v neděli 24. 11. od 14.00 do 20.00. Základní materiál bude na místě k dispozici; pokud vám padne do ruky vhodná dekorace, nejlépe z vlastní zahrady nebo z procházky do přírody, klidně ji vezměte s sebou. Upřednostňujeme přírodní materiály nebo ozdoby, které se dají snadno demontovat. Vedle toho, že jsou naše adventní věnce nízkorozpočtové, přírodní a darované konkrétním dobrovolníkem, je jejich předností i to, že se dají recyklovat. Po Vánocích je rozebíráme, jehličí se vrací do země, použitelný materiál do oběhu na příští rok. Možná může být zajímavým námětem k meditaci u adventního věnce otázka, u koho jeho jednotlivé součástky sloužily vloni nebo odkud přišly na můj stůl. Možná byly i v některém kostele nebo kapli, protože liturgické prostory vybavujeme rovněž věnci z dobrovolnické dílny.

Samozřejmostí je občerstvení, které bude pro tvůrce věnců k dispozici. Setkání při manuální práci bývají nejpřirozenější a nejmilejší, tak doražte. Pokud si málo důvěřujete v ručních dovednostech nebo v estetickém oku, nedejte se odradit. Potřeba jsou i pomocní střihači větví, motači drátů, zametači roští, dolévači svařáku. Nebo vám s věncem někdo zkušenější pomůže.

Věnce budou na prodej v kostele během mší a jiných akcí. Zisk bude využit ve prospěch Ekocentra Zvonice, na opravy a doplnění vybavení. Pokud byste si chtěli svůj věnec odnést rovnou z dílny, bude kasička k dispozici i v Klášterním klubu.

MIKULÁŠ A OBŘÍ SVÍTÍCÍ ANDĚL

Setkání rodin se svatým Mikulášem bude letos obohaceno o společnou tvorbu několikametrové svítící loutky anděla, který se na setkání dostaví. Při příznivém počasí se vydá také na procházku městem.

Mikulášská tradice umožňuje širokou škálu interpretací. Asi už jsme docela známí tím, že se distancujeme od recitací básniček před nebeskou autoritou, od zastrašování čertovým pytle, od veřejně ventilovaného seznamu dětských hříčů i od bezzubého drdovského „ble ble ble.“ Naše mikulášská

zpráva zní: se zlem se nebavíme a nejsme na něj sami. Zavolat si pomoc není slabost.

Tu pomoc chceme letos vizualizovat intenzivněji. Chceme se pokusit postavit obří svítící loutku anděla, která do setmělé klášterní zahrady dorazí na pomoc proti hlasům a silám, které nám kazí život. Chtěli bychom, aby byla impozantní.

Společná výroba anděla se koná v neděli 24. 11. od 14.00 do 20.00, paralelně s posledním dnem tvorby adventních věnců. Pokud můžete a chcete pracovat na andělovi, přijďte do Klášterního klubu a hlase se k němu. Technologické konzilium předem připraví základ konstrukce, zbytek bude na

nás. Pokud vás obří loutka zajímá, ale v neděli nemáte čas, ozvěte se, budeme na ní zřejmě pracovat i jindy.

Kromě pomocníků na stavbu loutky hledáme také její nosiče a animátory. Aby anděl dobře létal, potřebujeme nejen někoho silného, kdo ponese tělo, ale také obsluhu andělových rukou a křídel. Na věku a síle nezáleží.

Nechť být „na jevišti“ není překážkou, vodič je v zásadě neviditelný. Nácvič pohybu loutky, aby nekulhala, neplandala a plus mínus vyjadřovala nebeský majestát, proběhne v den konání Mikuláše, tedy 6. 12. od 15.30.

Přijďte se podívat, jak to dopadne. Ani s sebou nemusíte mít děti.

RORÁTY

Tradiční adventní rorátní mše před rozedněním, se svíčkami a se zpěvem staročeských písní, se budou jako obvykle konat každou adventní středu a sobotu od 7.00. V posledním týdnu před Vánoci (od 17. 12.) pak každý den kromě neděle, ale zato včetně Štědrého dne. Roráty se konají v boční lodi kostela a trvají přibližně 45min. V případě zájmu následuje možnost společně posnídat v Klášterním klubu nebo si aspoň dát rychlou kávu před prací. Poprvé se k volání nebeské rosy sejdem ve středu 4. 12.

-zh-

DOSTÁVÁTE AKTUALITY Z FARNOSTI MAILEM?

Informace o připravovaných akcích a případných změnách posíláme mailem. Chybí vaše adresa v adresáři? Napište nám na klasterroudnice@gmail.com, přidáme vás.

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“. www.farnostroudnice.cz, Římskokatolická farnost Roudnice n/L, Komenského 174. Kontakt: Horákovi, klasterroudnice@gmail.com

ADVENTNÍ VĚNCE

Z KLÁŠTERA ROUDNICE

benefiční
přírodní
recyklovatelné

vytvořené
a darované
konkrétním
dobrovolníkem

SPOLEČNÁ TVORBA

sobota 23. 11. | neděle 24. 11. | Klášterní klub
10.00 – 17.00 | 14.00 – 20.00 | Komenského 174

Základní materiál a občerstvení bude k dispozici. V neděli budeme zároveň vyrábět obří loutku anděla, kterou použijeme na Mikuláše.

SAMOOSLUŽNÝ PRODEJ V KOSTELE

23. 11. | 17.30 – 19.00
24. 11. | 9.00 – 10.30
30. 11. | 17.30 – 19.00
1. 12. | 9.00 – 10.30
+ při dalších mších a akcích

farnostroudnice.cz
Komenského 174
Roudnice n/L
klasterroudnice@gmail.com